

Morten Østergaard (RV):

Jeg insisterer på, at ministeren på et eller andet tidspunkt i det her forløb kommer til at svare på mit spørgsmål. Det er dokumenteret af ministeren selv, og der er henvist til, at det virker at gøre en aktiv indsats, altså at aktivering virker. Når ministeren samtidig har henvist til aftalen og sagt, at det, vi ønsker at indføre her, er rettet mod dem, der har bestemt sig for, at de vil være samfundsbetalte hjemmegående, for det ønsker vi ikke at bidrage til, det er ikke en samfundsopgave – det er vi fuldstændig enige i – synes det at være rimeligt at sige, at de, der måtte blive fanget i den regel, men som gør en aktiv indsats og gør det, som ministeren har dokumenteret virker, nemlig deltager i aktivering, ikke skal rammes af reglen.

Kan ministeren ikke forholde sig til, om det er rimeligt, i stedet for at komme med alle mulige andre svar på alle mulige andre spørgsmål, som slet ikke er stillet i denne sammenhæng?

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Hr. Morten Østergaard overser en ting i den her diskussion, nemlig at der lige præcis for den gruppe er et problem med de økonomiske incitamenter. Før vi gennemførte loftet over kontanthjælp, skulle en person tjene 27.000-28.000 kr. om måneden, før det kunne betale sig at gå ud af kontanthjælpsystemet.

Når vi ved, hvad det er for en gruppe, vi taler om, altså grupper, som ikke behersker dansk og ikke har været inde på arbejdsmarkedet, var det måske at skyde over målet, at den person skulle kunne gå ud og få et job til 27.000-28.000 kr. om måneden. Så vi lagde et loft over kontanthjælpen, og det betyder, at vi i dag er nede på, at man skal tjene 22.000-23.000 kr. om måneden, før der er en økonomisk fordel ved det.

Det, der er helt afgørende i denne sag, er jo – det troede jeg at vi kunne være enige med Det Radikale Venstre om – at det i et samfund selvfølgelig skal kunne betale sig at arbejde.

Morten Østergaard (RV):

Jeg synes, det er slående, som ministeren sådan løbende skifter begrundelse, afhængigt af hvad der nu passer ind i sammenhængen. Ministeren har for et øjeblik siden selv læst op og sagt, at pointen med de her regler er, at vi ikke ønsker, at folk samfundsbetalt skal kunne vælge at være hjemmegående.

Jeg spørger så igen: Er det ikke muligt at lave reglerne på en sådan måde, at de mere præcist adresserer den gruppe, som nu er nævnt i aftalen? Det, der jo er virkeligheden, er det, som ministeren nu er inde på, nemlig at det slet ikke handler om den gruppe. Man er ikke ude på at skabe mere incitament til aktivering, som er dokumenteret til at virke. Nej, det, man er ude på, er at sætte nogle skrappe krav op for de allerfattigste i det her samfund – der, hvor begge er på kontanthjælp – som overhovedet ikke matcher dem, man stiller til resten af arbejdsmarkedet.

Der må vi sige, at det er forskellen på regeringen og på Det Radikale Venstre. Uanset hvor akademiske ministeren måtte mene vi er, synes vi, at der skal være ens krav for alle, og at de stærkeste hænder skal bære de svageste og ikke den stærkeste pisk, som er det, regeringen fremlægger.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Hr. Morten Østergaard overser helt, at vi gør begge dele. Vi afsætter 0,5 mia. kr. til at gennemgå alle de sager, opstille handleplaner og sætte de mennesker i aktivering i den kommende 2-års-periode. Det ved vi virker, og derfor kommer de mennesker i arbejde. Det er også derfor, vi har troen på, at det, vi taler om, kan lade sig gøre sig.

Vi siger bare, at der er meget svage økonomiske incitamenter til at påtage sig et arbejde, da vi ved, at mange af de mennesker, vi taler om her, ikke stod til rådighed for arbejdsmarkedet i det land, hvor de kom fra. Det gør de heller ikke i Danmark, fordi de har truffet den beslutning, at den ene ægtefælle skal være hjemme og passe familie og børn, og som liberal og borgerlig synes jeg, det er en rigtig god beslutning, man træffer. Men i lighed med hvad der gælder for danske familier, som træffer den beslutning, må man også leve af én indkomst og have en lavere levestandard i nogle år.

Vi indfører den her regel om, at man skal præstere de 300 timer, for også at sikre, at folk kommer ud og i kontakt med det danske samfund.

Kl. 18.10

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Så bliver vi nødt til at slutte med ministeren. Til gengæld er der heller ikke flere spørgsmål til mi-